

пляр се отсеби и увисна още повече. Той даже се усмихна, макар че някак си виновно.

— Да, един представител на народа, — продължи вдъхновеният, — един представител на народа, за когото всички тук, които сме духовният елит на нацията, полагаме толкова грижи. Да, и ние го не знаехме, ние не бяхме го видяли, той до сега беше ни непознат. И ето, Провидението ни го изпраща. Да не го пущаме, господа. Нека го вземем и всестранно да го изучим, всестранно и нагледно с всички способности, които ни дава съвременната наука. Нека зоолозите квалифицират, нека химиците анализират, нека лекарите го аутопсират, нека всички специалисти приложат своите методи, да го разберем, да открием болката му и тогава, въз основа на науката, да му помогнем ефикасно.

— Прието, прието! — викнаха всички еднородушно.

Председателят дърна звънеца. Влезе разсилният.

— Отведете го за изследване, — посочи той великолепия екземпляр.

Заседанието се отложи по случай ваканцията.

—

След два месеца комисията, обновена от лятната почивка, се събра пак.